

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 225.

Tolvte Sæssion.

55de Møde.

Tredagen den 7de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Troer det ærede Medlem, at der under saadanne Omstændigheder skulde være nogen Fare ved, at gamle Døner og affældige Mennesker ligge i en halv Mens Frastand fra hinanden? Hvad skulde der blive af mange Stiftelser, hvor man lægger mange Mennesker sammen i een Sal og ikke kan undgaae det? Skulde man ogsaa paa de Steder, hvor man maa bringe de uhykkelige Mennesker hen, naar de komme ud af Fængslerne og ikke have noget Selverhverv, have Natceller for hver Enkelt, og skulde ikke i Familierne enhver have sin Natcelle? Maa Folk da ikke søge hen til Fængslerne, disse herlige og lykkelige Steder, thi før kunne de jo ikke faae det rigtigt godt og faae Beskyttelse for deres Person. Nei, det behøves ikke; det er at drive Omhyggeligheden for vidt. Jeg kan skrive bag ved Ordet „personlig Sikkerhed“, hvad det bethder; men det gjælder ikke for de Gamle, Affældige og Opslidte; deres Person bliver i Sikkerhed; der er Ingen, der krænter den. Nei, der troer jeg, vi kunne berolige os. Men dersom man ved Natceller kun forstaaer afføndrede og afgrænsede Natteleier, saaledes at Fangerne vel gennem Væggen kunne tale med hinanden, thi det er ligegyldigt, naar de kun ikke kunne komme i Berøring med hinanden og krænte hinandens Person, saa er det Noget, som vel kan være nyttigt at have, og det er let indrettet og tager

ikke meget mere Plads op end de sædvanlige Sovesale. Man kan da bygge Skillerum i de sædvanlige Sovesale, om ogsaa med Jernplader; det er ikke vanskeligt. Vi kunne derfor roligt gaae ind paa en Afgjørelse, uden at frygte for ikke at kunne skaffe denne Afføndring tilveie. Forstaaer man derimod ved Natceller saadanne Celler, hvor der ikke kan tales gennem Væggene, hvor man skal værge sig imod, at de bryde Væggene ned, ikke alene for at komme til hverandre, for at krænte Personen, men for at bryde ud, saa bliver det hele Apparat saa overordentligt kostbart og, som jeg troer, i mange Henseender lidet nødvendigt; man har endog i Fængsler, hvor man havde meget grove Forbrydere, seet, at man henimod den Tid, da de skulle gaae ud af Fængslerne, har taget dem bort fra Cellerne og lagt dem i de større Sale, for at vænne dem til om Natte at være sammen med andre Mennesker. — Jeg troer derfor, at den af den ærede Rigsdagsmand fremsatte Formenting hænger sammen med en Betragtning af Fængslerne og de menneskelige Forhold, der ikke kan haandhæves. Jeg kan kun gjentagende tilraade det ærede Thing at holde sig til Forslaget, men tillige skal jeg villig tilraade at gaae det Skridt med, hvorved man sikrer de Mænd endnu en gjentagen Overveielse, som frygte for, at der ikke til Dvinderne er Dagceller nok, og at Sagen i den Retning bliver taget under fornøjet Prøvelse. Det skeer ved Mindretallets Forslag. — Der er med Hensyn til Dvinder foreslaaet til Forsøg 24 Dagceller. Det ærede Medlem (S. Hage) siger, at det er meget lidet; men dersom han spørger Dvinderne, vil han faae